

[**NIEWARUNEK** *sb m*

niewarunek, niewarunk.

Pierwsze e oraz a jasne, drugie e prawdopodobnie jasne (tak w -unek).

sg N niewarunek. ◇ A niewarunk.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w. s.v. warunek.

Wada towaru:

Szeregi: »szkoda abo niewarunk«: Kupiec kóniá przeiéżdżał doświadczáiąc go/ á czáfu zapłaty nie námienióno/ y flubowánia żadného o fzkodę/ ábo iáko mówią/ o niewarunk ónego kóniá nie było. *GroicTyt* 61v (*Linde*).

»ułomność albo niewarunek«: vczy nas ártykuł ninieyfzy/ iáka obroná y warunek ma być w przedawánium káżdey rzeczy przedaney/ w ktorey lie iáka włomność álbo niewárunek dziać może. *SzczerbIus* 179; *SzczerbSpecSax* 329.

Synonimy: szkoda, ułomność.

Cf **WARUNEK**

MF